

Katoliški GILAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 51 (1131)

Gorica - četrtek, 31. decembra 1970 - Trst

Posamezna številka L. 70

Na pragu novega leta

Vsak človek je moj brat

Tiho, tiho
nad nami
zvezda blišči;
sladko, sladko
mea nami
božja ljubezen
bedi;
mehko, mehko
se v duši
novo leto
budi.

Današnjega uvodnika nismo sestavili uredniki; prejeli smo ga iz onostranstva, kajti napisal ga je vzorni slovenski mladec Peter Špacapan dobrih pet mesecev pred svojo tragično smrtjo. V družbi svojih mladih prijateljev in znank je dočakal novo leto 1970. Ni vedel, da bo zadnje v njegovem zemeljskem popotovanju. Ni slutil, da bo njegov polnočni govor postal njegov testament mladim in starim, njegova oporoka za bodoče slovenske rodove na Goriškem. Ko bomo prebrali njegove misli, nam bo postalo pri srcu težko in sladko obenem. Težko, ker nismo tako idealni kot je bil pokojni Peter, pa sladko ob spoznanju, da nam je prav Peter v svojem polnočnem nagovoru pokazal pot, po kateri naj hodimo. Hvala mu za vse!

Poslavljamo se od starega leta, za nami ostaja desetletje: kaj nam je ves ta čas prinesel? Mnogo veselja, žalost, razočaranja — in pobral nam je dragocen del življenja. Čas je zlato, pravimo vsi, — in vendar se nam ga ni zdelo škoda, ko smo ga uporabljali za nekoristne stvari. Ali smo vsaj skušali včasih dobro živeti, čeprav je bila morda potem skušnjava močnejša od nas?

Vsako leto znova na Silvestrovo opolnoči po vsem svetu odmevajo klic veselja, voščimo si srečo — pijača se razliva po tleh, ljudje v opojni pozabimo na vse težave in si želimo samo vse najboljše.

Ampak leto se ne obrne vsakomur po želji. Mnogi načrti ostanejo samo pobožne želje in trdo delo včasih ne prinese zaželenih sadov. Zato ves svet kipi od nezadovoljstva, ker se je vse najboljše preobrnilo v najslabše, ker se nekaterim godi dobro in drugi umirajo od lakote, ker po svetu divjajo vojske, se vrstijo državni udari, protesti, stavke, nesreče, koplčijo se murlici.

Obracun je vsako leto neprijeten, za mnoge obupen; in vendar se vedno zberemo na silvestrovanje, ker bi radi pozabili in začeli znova, s pomlajenim zaupanjem v bodočnost; ker hočemo odpustiti storjene krivice, ker bi radi, da bi nam bilo vse odpuščeno; ker bi radi prenovljeni stopili v novo leto. Prvi dan leta ima še poseben namen: da bi prišel na

svet mir, nov, nepoznan — kajti ob vihranju vojsk smo skoro pozabili nanj, in ne vemo več, kaj ta beseda pomeni.

Danes smo se zbrali polni veselja; čez nekaj minut bodo leteli v zrak zamaški šampanjca: pa komu bomo napijali? Ali bomo pomislili na vse vojake, ki v velikem hrepenenju bedijo v strelskih jarkih, vsak trenutek pripravljeni na napad in smrt? Na vse neozdravljivo bolne, gobavce, pohabljene? Na reveže, ki čakajo polnoči v revnih bajtah ali pod mostovi; na tiste, ki umirajo od lakote, ki trpijo v ječah, v izgnanstvu? In kakšno je novo leto otrok, ki so bili spočeti, pa jih bo še nocoj, jutri ali pojutrišnjem umorila neusmiljena roka v samem materinem telesu? Kako praznujejo ženske, ki se prodajajo za denar? In celi narodi, ki trpijo pod krivičnim nasiljem kakega režima? Marsikdo se ne veseli kot mi, ker ga je življenje vrglo na drugo stran sveta, v druge okoliščine: mi smo pa dolžni vsaj pomisliti na vse te ljudi in sočustvovati z njimi, če jim že pomagati ne moremo.

Ne vemo, s kakšnim namenom je prišel nocoj vsak posameznik: upamo, da so vsaj nekateri, ki bi si hoteli res iskreno voščiti in povedati svoje novoletne želje prijateljem, da bi se v prijetni družbi ustvarila zdrava podlaga za dober vstop v novo leto. Zato bi želeli, da prvo voščilo ne bi šlo prav slučajni znanki ali tovarišu nocojšnjega večera, od katerega bo ostala le bežna izkušnja zlagane ljubezni; tudi ni prav, da bi si voščili kar tjavdan.

Vsaj za trenutek pomislimo najprej na Boga — da bi nam še naprej dal živeti, da bi se nam uresničili vsi načrti; nato naj sledita želja in sklep, da bomo skušali v novem letu postati boljši; potem se obrnimo z mislijo k staršem, s katerimi smo bili toliko let na Silvestrovo v prijaznem družinskem okolju, pa sedaj morda samevajo doma in čakajo na prisrčna voščila! Za njimi pridejo na vrsto vsi najdražji: naj ne bo samo stiskanje rok in poljubovanje: vsaj za trenutek naj se duše združijo v skrivnostni skupnosti.

Najbolj iskrena novoletna želja pa je, da bi novo leto prineslo resnično ljubezen. Ne tisto, ki se bohoti med prostitutkami,

Po želji in naročilu sv. očeta Pavla VI. je tudi letošnji 1. januar svetovni dan miru. Predmet razmišljanj za novo leto 1971 je: *Vsak človek je moj brat*. Papež želi, da bi nam razmišljanje o tem pomagalo k zavesti o enotnosti človeške družine, iz česar izvira naša dolžnost za večjo in globljo povezanost med ljudmi. Naj bi zginilo kakršno koli razlikovanje med rasami, barvami kože, kulturami, narodnostmi in družbenimi razredi. Nam kristjanom je to mnogo lažje razumeti, ko imamo najmočnejšo utemeljitev tega v razodeti božji besedi, ki nam govori da je Bog oče vseh (Ef 4, 6), Kristus pa naš prvorojeni brat (Rimlj 8, 29).

POSLANICA PAPEŽA PAVLA VI. ZA ČETRTI SVETOVNI DAN MIRU

Ljudje leta 1971! Kazalec na uri svetovne zgodovine nam kaže začetek novega leta. Radi bi vas uvedli v to novo leto z besedo o miru.

Na koncu vojne smo si govorili: Dovolj vsega tistega, zaradi česar se je začelo klanje ljudi in strašno razdejanje. Zares se je zdelo, da je nastopila nova doba, doba splošnega miru. Zares se je zdelo, da so vsi pripravljeni na temeljite spremembe, da bi se izognili novim sporom. Govorilo se je o pravičnosti, o pravicah človeka, o pomoči šibkim, o urejenem skupnostnem življenju, o organiziranem sodelovanju, o enotnosti sveta.

Toda, kaj se dogaja po 25 letih? Vojne še vedno divjajo, nadaljujejo se družbena, rasna in verska zastopavanja. Spet vstajajo večrajšnji zli duhovi. Raste premoč gospodarskih interesov ob nebrzdanim izrabljanju šibkih. Spet se pojavlja običajno sovraštvo in razredni boj, ki prehajata v mednarodne in državljanske vojne. Mnogi se zatekajo k zločinom in nasilju, k mučenju in zastraševanju

kot nekakemu idealu ter nič ne mislijo pri tem na požar, ki bi mogel od tu izbruhniti. Ponovno mislijo na mir kot zgolj na ravnotežje velikih sil ter velikanskega oboroževanja. Ponovno doživljamo grozljivi strah, da bi mogla kakšna usodna nepremišljenost izzvati nedoumljive spopade, ki bi jih ne bilo mogoče zaustaviti. Kam gremo? V čem smo naredili napako? Kaj smo opustili?

Toda kljub vsemu korakamo po poti miru naprej. Vsi čutijo: mir je nujen. Zanj se bori moralno napredno človeštvo. Svojo oporo dobiva mir v vedno gostejši mreži človekovih odnosov, kulturnih, gospodarskih, trgovskih, športnih in turističnih. Moramo živeti skupaj; lepo je, da se poznamo, medsebojno spoštujemo in si pomagamo.

Zakaj danes mir razpada in zakaj istočasno napreduje? Kateri je tisti dejavnik, ki se kaže v negativni in pozitivni smeri? To je vedno — človek, v prvem primeru razvrednoten, v drugem v polnosti svoje vrednosti.

Vrhunski izraz človeka sta ljubezen in mir. Oba sta tesno med seboj povezana. Mir, resničen mir, mir med ljudmi je učinek ljubezni. Resničen mir mora sloneti na pravici, na zavesti o nedotakljivem dostojanstvu človeka, na priznanju neizbrisljive in osrečujoče enakosti ljudi, na osnovi resnice o človeškem bratstvu, to je na spoštovanju in ljubezni.

Tisti, ki nove rodove vzgajajo v prepričanju, da je vsak človek naš brat, polagajo temelje stavbi miru. Kajti prav mir je ogledalo resnične človečnosti, pristne, sodobne človečnosti, ki premaga vsako nesodobno razčlovečenje. Mir je velika ideja, ki povzdiguje ljubezen med ljudmi, da drug v drugem odkrivajo brata in se tudi odločajo, da bodo kot bratje živeli.

O tem govori tudi deklaracija o človekovih pravicah: »Vsi ljudje se rodijo svobodni in enaki po dostojanstvu in pravicah; obdarjeni so z razumom in zavestjo ter

se morajo drug do drugega vesti kot bratje.« Ne obračajmo se več nazaj! Ne zgubljam bogastva teh jasnih načel! Rajši dosledno in junaško v življenju uresničujmo to formulo človeškega napredka: »Vsak človek je moj brat.«

PRISPEVEK VERNIH ZA STVAR MIRU

Mi verni ljudje moremo to človeško modrost, ki se je z velikanskim naporom dokopala do tega vzvišenega in težkega zaključka, še posebno uspešno podpreti, saj nam nudijo gotovost besede našega učitelja Jezusa Kristusa, ki so zapisane v njegovem evangeliju: »Vi vsi ste bratje« (Mt 23, 8). V našem ravnanju nas podpira še drug temeljni nauk Kristusov: »Vse, kar hočete, da bi vam drugi storili, storite tudi vi drugim, kajti v tem je vsa postava in preroki« (Mt 7, 12).

Končno lahko mi nudimo svetu najmočnejši razlog: božje očetovstvo, skupno vsem ljudstvom. S tem, da učimo ljudi, naj spoznajo, ljubijo in kličejo našega Očeta, ki je v nebesih, že pospešujemo bratstvo med ljudmi. Mi vemo, da nam bo zabljen dostop do oltarja božjega, če prej ne odstranimo ovir in se spravimo z bratom človekom. Prav tako tudi vemo, da se bomo, če bomo delali za mir, imenovali božji otroci in bomo med tistimi, ki jih evangelij blagruje.

Res, kakšno moč, kakšno rodovitnost in kakšno zaupanje daje krščanska vera enakosti bratstva in miru! Kakšno veselje za nas, ko v srečanju teh dveh pojmov najdemo tisto mesto, kjer se križata pot naše vere s potom upov človeštva in civilizacije!

Kardinalska voščila sv. očetu

V torek 22. decembra so kardinali in člani osrednjih vatikanskih uradov svetu očetu izrekli svoja božična voščila. V svojem odgovoru je sv. oče med drugim povedal, da prejme za to leto nagrado Janeza XXIII. za mir znana redovnica Mati Terezija, ki skrbi za najbolj zapuščene v Indiji. Ustanovila je posebno redovno družbo, ki se lepo razvija. Sv. oče je povedal, da je Mati Terezija razširila svoje delovanje tudi na nekatere evropske dežele. Na izrecno željo sv. očeta je odprla posebno središče tudi v predmestju Rima. Mati Terezija je po rodu Albanka, doma pa je v Skopju v Jugoslaviji.

Pripravlja se plenarno zasedanje Tajništva za neverujoče

9. aprila 1965 je sv. oče ustanovil Tajništvo za neverujoče — za take, ki nimajo nobene vere. Člani tajništva so kardinali in škofje iz raznih delov sveta. Tajništvo, kateremu načeluje dunajski nadškof kardinal dr. König, razpolaga tudi z vrsto strokovnjakov, ki se bavijo s problemi ateizma.

Pred kratkim so se ti strokovnjaki zbrali v Rimu, da bi se pogovorili o ciljnih tega tajništva, o metodologiji dela in o organizaciji sploh. Predsedoval je kardinal dr. König, prisostvoval je tudi član Eku-menskega sveta Cerkev iz Zeneve.

To zborovanje je imelo namen pripraviti potrebni material za plenarno zasedanje Tajništva, ki bo v mesecu marcu, da bi lahko kardinali in škofje ukrenili vse potrebno za uspešnejše delovanje Tajništva v prihodnjih letih. Tajništvo je pripravilo posebno noto o študiju ateizma in o vzgoji za dialog, ki naj bi služila škofovskim konferencam za študijski program v seminarijih.

Smrtne obsodbe v Španiji in Rusiji

Dve diktaturi, ki si v mnogočem sličita, ena desničarska in druga levičarska, sta se prav za pravke Kristusovega rojstva žalostno proslavili s smrtnimi razsodbami, ki sta jih izrekli nad osebami, ki so se borile za svobodo samoodločbe narodov in za svobodo izbrati si domovino, ki odgovarja željam srca.

V Burgosu na Španskem, častitljivem mestu Stare Kastilje, nekdanji prestolnici kastiljskih kraljev, je vojaško sodišče izreklo v ponedeljek 28. decembra smrtno kazen nad šestimi baskovskimi nacionalisti, ki so jih skupaj z devetimi drugimi tovariši obtožili uboja policijskega funkcionarja v Irunu, prevratništva, terorizma, banditizma, oboroženih uporov, nošenja orožja in razstreliva.

V Leningradu pa je na sam božični dan sovjetsko sodišče obsodilo na smrt dva ruska Juda, ki sta samo nameravala preusmeriti letalo, da bi z drugimi sorojaki mogla doseči Izrael, ker jima sovjetske oblasti niso hotele izstaviti izselitvenega dovoljenja.

Medtem ko imajo smrtne obsodbe v Burgosu vsaj videz zakonitosti, pa so obsodbe v Leningradu nekaj pošastnega, saj terjajo smrt za dejanje, ki je bilo le zamišljeno, a ne izvršeno.

Sedaj pričakujemo, kako bodo reagirali zlasti tako imenovani levičarski krogi. Gotovo bodo pripravili niz protestnih manifestacij zoper okoreli in avtoritarni Francov režim, ki te dni znova dokazuje, da se je preživel in da je izrazito centralistično usmerjen; radovedni pa smo, če bodo isti demonstranti protestirali tudi in enako odločno tudi zoper sovjetske nasilnike. Saj je njih ravnaje vsaj toliko obsodbe vredno kot ravnaje vojaškega sodišča v Burgosu. Toda socialistična morala ima svoje poglede: če kdo v »kapitalističnih« državah preusmeri letalo in postavi življenje potnikov v nevarnost, je tako dejanje kar v redu; če se pa taka preusmeritev dogodi znotraj socialističnih držav, je to zločin, ki ga je treba kaznovati s smrtjo.

Slovenska skupnost

o sedanjem političnem položaju

Izvršni odbor Slovenske skupnosti v Trstu je na svoji redni seji 15. decembra z zadovoljstvom ugotovil, da je protifašistična manifestacija, ki sta jo 14. decembra pripravila tržaški občinski odbor in tržaška pokrajinska uprava, odlično uspela. Slovenska skupnost se je protifašistične manifestacije udeležila z vsemi svojimi izvoljenimi predstavniki ter s številnimi svojimi člani in volivci in meni, da predstavlja ta za zgodovino tržaškega mesta gotovo izreden dogodek tudi jasen dokaz, da hoče italijansko in slovensko prebivalstvo nadaljevati in utrjevati proces mirnega medsebojnega sožitja in prijateljskega sodelovanja, ob strogem spoštovanju pravic obeh skupnosti. Zaradi tega izraža Slovenska skupnost upanje, da bodo tudi osrednje oblasti v Rimu to jasno izraženo voljo upoštevale in končno sprejele vse tiste ukrepe, ki so potrebni, da se čimprej začno urejevati še nerešeni manjšinski problemi. Osrednje oblasti te nerešene probleme že poznajo, saj so bili pred kratkim ponovno pojasnjeni, in sicer s spomenico, ki je bila naslovljena na ministrskega predsednika Colomba.

Protifašistična manifestacija je dalje zgovorno dokazala, da hoče ogromna večina tržaškega prebivalstva, naj se nadaljuje z naporji za še boljše odnose, za še

globlje sodelovanje in vseh ravneh s sosedno Jugoslavijo. Manifestacija je pokazala, kako ogromna večina prebivalstva Trsta in njegove pokrajine odločno obsoja ne samo fašistične kroge, ki so odkrito proti poglobitvi prijateljskih odnosov med sosednjima državama, temveč tudi vse tiste, ki pod pretvezo obrambe od nikogar ogroženih državnih koristi umetno ustvarjajo neke ozemelske probleme med dvema državama, s čimer upravičeno povzročajo reakcijo prizadete strani.

Slovenska skupnost meni, da je treba tudi te kroge, ki vsaj formalno delujejo pod plaščem nekaterih vladnih strank, razkrinkati ter javno povedati, da se sedanja vzhodna italijanska meja ne more nikakor spreminjati, ne da bi to imelo hude politične zapletljive v vsej Evropi.

Slovenska skupnost je prepričana, da imata Trst in Furlanija-Juljska krajina posebno vlogo: biti posredovalec med različnimi narodi in državami ter skrbeti za medsebojno spoznavanje, in sicer ne samo zaradi lastnih koristi, temveč tudi zaradi ohranitve in utrditve miru v Evropi. Slovenska skupnost ponovno izjavlja, da je pripravljena brez pridržkov podpirati samo takšno politiko ter nuditi svoj doprinos za njeno uveljavitev.

Ob preloženem Titovem obisku

Uradne izjave odgovornih državnikov z obeh strani, poluradni komunikacije, precizacije izjav: vse to je zdaj že mimo. Diplomati so mrzlično na delu, da zacelijo rane italijansko-jugoslovanskih dobrih sosedskih odnosov.

Bivša cona B: je bilo to vprašanje na dnevnem redu razgovorov ali ne? Italija pravi, da ne. Jugoslavija pravi tudi, da ne, ker je pač stvar že rešena. V redu: zakaj pa je potem Moro tako hitel z izjavami v parlamentu in to na tako brezobzirni način?

Jugoslavija je poleg tega zelo slabo pripravila Titov obisk: že nekaj mesecev smo brali o srečanjih med PCI in ZKS, ki so si sledila kot na tekočem traku. Zgledalo je, kot da Jugoslavija misli, da je le od PCI odvisen uspešen obisk Tita. Kako se je vstela pri tem, se vidi zdaj. PCI ni na oblasti, zato ne more ničesar preprečiti ali pripomoči, kvečjemu zažene kakšen protest, eno ali dve manifestaciji. Jugoslovanske politične oblasti bi morale bolj upoštevati moč in odločilni vpliv, ki ga ima danes v Italiji Krščanska demokracija.

Italijanski juristi in politiki so stalno pisali in govorili o bivši coni B. Jugoslovanski niso črhali besede. To je bilo zgrešeno. Italija, ki ima odlično diplomacijo, bo zainteresirala svetovno javnost o tem juridičnem problemu, Jugoslavija pa bo morala nadoknaditi ogromno izgubljenega dela in časa.

Ob tem pa moramo po drugi strani ugotoviti tudi veliko netaktnost z italijanske strani. Casopisi so že nekaj časa sem pisali o jugoslovanskih težavah, o tem, da pride Tito v Italijo v zelo delikatnem obdobju za jugoslovansko ekonomijo, skratka: malo je manjkalo, da niso napisali, da pride Tito beračit v Italijo. To so tako poudarjali, kot bi recimo Italija ne imela ekonomskih težav, ne imela ogromno brezposelnih in veliko število delavcev v tujini. Zakaj so potem hoteli ponižati predsednika Tita in z njim Jugoslavijo? Iz dveh razlogov:

1. Hoteli so s tem dokazati bivšemu zmagovalcu, da so vojno res izgubili, a da so se kljub temu povsem postavili na noge.

2. Hoteli so s tem zmanjšati pomen njegovega obiska v Italiji in ga postaviti na raven prosjačenja ekonomskih sredstev.

V Italiji imajo časopisi veliko moč. Ugotoviti moramo, da so svoj vpliv na bralce izredno slabo uporabili, da so stalno dajali precejšnjega poudarka desničarskim elementom in tik pred obiskom povlekli na dan še cono B. Nikakor ni bilo modro, da so hoteli jugoslovanskega predsednika ponižati pred jugoslovanskim ljudstvom. To se jim je tudi maščevalo s tem, da je bil obisk odpovedan. Vsakdo in vsaka država ima svoj ponos, katerega si ne dopusti raniti kar tako, posebej pa ne v kakšne trgovske namene. Če bi to dopustila, potem ne bi bila več država vredna tega imena.

Bralci pišejo

»Čiščenje ušes«

Dragi g. urednik! V novembrski številki Mladike sem z nemajhnim začudenjem bral pismo, ki ga je omenjeni reviji poslal neki M.B. in ki ga je ta tržaška revija objavila na prvem mestu med pismi. Pismo govori o polemiki, ki se je razvila v ljubljanski reviji Naši razgledi zaradi zborovanja v Dragi, posebno zaradi kritike Leva Detele na račun predavanja, ki ga je imel v Dragi profesor ljubljanske teološke fakultete Maks Miklavčič. Svoje pismo zaključuje g. B.M. takole:

»Nič me ne čudi, če o tem ni imel besede Primorski dnevnik. Pač pa mi je komaj razumljiva naglušnost Katoliškega glasu, saj je pri tem vendar šlo za ugled najvišje katoliške učne ustanove na Slovenskem. Kam hočemo katoličani z dialogom, če se ne poslušamo niti med sabo? Ne bi začeli na naši strani z operacijo "Čiščenje ušes"?«

Ko sem prebral ta napad na Katoliški glas, sem šel iskat revijo Naši razgledi, da vidim, za kaj pravzaprav gre, da smo pri Katoliškem glasu tako naglušni. Dobil sem v roke številke Naših razgledov, kjer so objavljeni omenjeni članki, in sicer članek Leva Detele in oba odgovora nanj, to je članek prof. M. Miklavčiča in pa tisti skupine Tržačanov. Ko sem vse tri članke prebral, sem se vprašal: Zakaj bi bila dolžnost Katoliškega glasu, da poseže v to polemiko? Prizadeti so sami stvarno zavrnili za lase privlečene očitke Leva Detele. Po mojem mnenju njih odgovoru ni kaj

dodajati. Cemu naj bi torej še Katoliški glas pristavil svoj lonček k tej polemiki? Razloga res ne vidim. Če ga pa vidi B.M. in če ga vidi uredništvo Mladike, ki je pismo brez komentarja objavilo, bi se bili potrudili in napisali, kar menijo, da bi bilo potrebno napisati, pa bi poslali na uredništvo Katoliškega glasu. Prepričan sem, da bi ti to objavil, kakor si svoj čas prinesel v Katoliškem glasu dovolj obširen in tudi polemičen članek prav na račun tistih, ki so študijske dneve v Dragi napačno ocenili. In vem, da je članek prišel iz Trsta.

Morda bi pa bilo še boljše, da bi B.M. namesto očitkov Katoliškemu glasu sam napisal članek v obrambo ugleda najvišje katoliške ustanove na Slovenskem, in bi ta članek objavil lepo v Mladiki. Zakaj ni tega storil, namesto da toži, zakaj niso drugi tega storili, če je res prepričan, da bi to bilo potrebno storiti? So stvari, ki jih ne razumem.

Zaradi tega bi jaz rajši predlagal, da začnemo s kampanjo za večjo strpnost med nami vsemi po evangelijskem izreku: »Ne sodite, da ne boste sojeni.« To je namreč pogoj za dialog med poštenimi ljudmi.

Miklavž Božič

Mesto redovnikov

V Rimu živi trenutno 20.000 redovnic in 3.300 redovnikov. Večina delujejo v okviru generalnih hiš, ki imajo v Rimu svoj osrednji sedež. Vsekakor je to močna armada Bogu posvečenih oseb. Cerkev želi, da ne bi omejile svoje dejavnosti le na ozki krog svojega reda, temveč da bi se posvetile splošnemu dušnemu pastirstvu, ki je v Rimu precej zanemarjeno.

Srečanje Slov. ljudskega gibanja v Kanalski dolini

V soboto 12. decembra 1970 so se v Ukvah sestali predstavniki Slovenskega ljudskega gibanja iz Trsta, Gorice in Kanalske doline. To srečanje je SLG priredilo v Ukvah, da bi še enkrat potrdilo svoje zanimanje in vzajemnost s slovenskim prebivalstvom videmske pokrajine.

Med drugimi so se posveta udeležili željni poslanec dr. Stoka, goriški občinski odbornik dr. Paulin, oba politična tajnika SLG dr. Mljač in Šuligoj, številni odborniki in domači aktivisti.

Prisotni so proučili politični položaj, v katerem se v tem trenutku nahaja slovenska narodna skupnost v zamejstvu. Ob sodili so vse oblike nasilstva nad našo manjšino ter vse poskuse, da se zaostrijo mednarodni odnosi v našo škodo. Sklenili so tudi prirediti več skupnih posvetov. Iz analize celotnega političnega konteksta izhaja ugotovitev, da je le neodvisno in samostojno politično delovanje podlaga za dosego slovenskih pravičnih zahtev.

Končno so udeleženci posveta zelo obširno in izčrpno obravnavali gospodarska, socialna, politična in kulturna vprašanja, ki zadevajo slovensko prebivalstvo Kanalske doline. Se posebej tehtno in zavzeto je o služnostnih pravicah poročal domačin Simon Prešeren. Številni domačini so s svojimi posegi orisali na podlagi lastnih neposrednih izkušenj še druge pereče probleme Kanalske doline.

Novo slovensko društvo v Trstu

Uresničila se je davna želja slovenskih vernikov župnije sv. Jakoba v Trstu, da bi imeli lastne prostore. Potrebo po lastni prosvetni hiši in dvorani so naši verniki čutili že dolgo časa, še posebno pa v tistih hudih časih, ko je bilo slišati slovenske besede le še v cerkvi. Taki prostori so bili potrebni v bližnji razburkani preteklosti, krvavo potrebni pa so tudi v sedanjih razmerah, ko sta ponajvečkrat oba roditelja zaposlena in so otroci ves dan zaprti v stanovanjih ali, kar je še slabše, izpostavljeni različnim nevarnostim na ulicah.

Zeljo po svojem koticu so večkrat in ob raznih priložnostih izrazili tudi starejši ljudje, da bi se v njem lahko nemoteno shajali, se razgovarjali in reševali razne probleme ter se tudi zabavali. Se posebno pa čuti vse to mladina.

Do prostorov smo končno le prišli, imamo pa še tudi nekaj nerešenih problemov. Najbolj pereč problem je trenutno ureditev teh prostorov. Da bi jih čimprej in čim lepše pripravili, je potrebno sodelovanje vsakega zavednega Slovence pri Sv. Jakobu. Vsakdo naj za dokončno ureditev prispeva po svojih možnostih in močeh. Zavedati pa se moramo, da dar

Z GORIŠKEGA

Zakaj ni bilo Miklove Zale v Štandrežu

Štandreško prosvetno društvo Oton Zupančič je pripravilo ljudsko igro »Miklova Zala«, ki so jo trikrat odigrali v prosvetni dvorani na Verdijevem korzu. Nastopili so v soboto 12. in v nedeljo 13. decembra. Ko poroča o dveh nastopih, ima Primorski dnevnik (15. dec.) v podnaslovu vprašanje: »Zakaj niso nastopili z igro v Štandrežu?« Ker je tudi nas zanimalo, zakaj ni bilo Miklove Zale v domači vasi, smo se obrnili na prizadete upravitelja župnijske dvorane v Štandrežu, ki nam je o zadevi dal naslednja pojasnila:

V vasi sta dve prosvetni društvi, kar samo po sebi ni nič hudega, saj smo v svobodni deželi. Vendar da bi se kljub temu ohranila potrebna in zaželena enotnost vsaj v bistvenih rečeh, so svoj čas zasnovali zamisel o skupnem vaškem kulturnem prazniku, ki so mu dali naziv »praznik špargljev«. Idejo so sprejele vse štiri organizacije, ki delujejo v vasi: športno društvo Juventina, Kmečko društvo, prosvetno društvo Oton Zupančič in prosvetno društvo »Štandrež«. Dve leti so složno obhajali ta praznik v prostorih župnijskega doma na splošno zadovoljstvo vseh domačinov. Tudi letos, to je v letu 1970, so hoteli skupno obhajati ta praznik. Toda S.D. Juventina je že v začetku odpovedalo svoje sodelovanje. Ostale tri organizacije so imele tri skupne seje, na katerih se je določil program in se je porazdelilo delo. Toda štiri dni pred praznikom je prišel predsednik prosvetnega društva Oton Zupančič in javil, da ne bodo več sodelovali pri kulturnem prazniku.

Nedolgo zatem je predstavnik P. D. Oton Zupančič po telefonu vprašal prizadete upravitelja župnijske dvorane, ali bi bilo mogoče, da bi njihovo društvo nastopilo z Miklovo Zalo v župnijski dvorani. Poudaril pa je, da ne vprašuje uradno, temveč samo za informacijo, ker da je polovica društvenega odbora proti temu, da bi igrali v župnijski dvorani v Štandrežu. Odgovor je bil, da je zadeva sicer težka po vsem, kar se je malo prej zgodilo, vendar da se da še razpravljati, saj se s pogovorom marsikaj uredi. Isto privatno vprašanje in enak odgovor se je ponovil v slučajnem srečanju nekaj dni pozneje.

Od taktike je minilo nekaj mesecev in vse je bilo tiho, dokler se niso oglasili sedaj v Primorskem dnevniku. Trditve privediteljev, da so dvakrat zaprosili za župnjsko dvorano v Štandrežu, pa da so jim jo obakrat odklonili, je prizadete začudila in užalostila, ker ni resnična. Saj kdor je pripravil razpravljati, še ni odklonil. In še to: takšne zadeve se ne urejajo po telefonu ali mimogrede.

K temu pojasnilu iz Štandreža bi mi od svoje strani pristavili še to: Znano nam je, da so bili razgovori za koordinacijo prosvetnih nastopov in prosvetnega dela ne samo v Štandrežu, temveč tudi v Števerjanu in Doberdolu, kjer imamo prav tako dvojna prosvetna društva. Po začetni dobri volji so se vrnili na staro, toda ne po krivdi katoliških prosvetnih društev. Dobra volja je zmanjkala na drugi strani. In zopet se zdi, da ne toliko pri domačinih samih, temveč nekje višje. (Ur.)

Hrvatska sovjetska republika?

Dasi so danes meje evropskih držav jasno začrtane in kakor se zdi, tudi ustaljene ter živi Evropa v dobi političnega ravnovesja med komunističnim in demokratičnim svetom, se pa podtalno nadaljuje boj med vesilami za uveljavitev svojih političnih, gospodarskih in vojaških interesov na posameznih zemljepisno važnih področjih. Med taka področja spada tudi Balkan in z njim seveda sedanja Jugoslavija.

Ker gre Tito naravnemu koncu vedno bolj naproti, Moskva vedno bolj delja na to, da bi si znova pridobila izgubljeno premoč nad Jugoslavijo. Vsa sredstva so ji dobra. Tudi razni politični emigranti ji pridejo prav, čeprav so bili v preteklosti ustaši ter so sodelovali s Hitlerjem ter Mussolinijem.

Kakor je Mussolini skušal razbiti staro Jugoslavijo s tem, da je nudil podporo Paveliću in ustaškemu gibanju, tako se zdi, da poskuša na isto karto zadnje čase igrati tudi Moskva. Nemajhno pozornost so s tem v zvezi vzbudili članki, ki jih je dr. Jelić, kateri živi v Zahodnem Berlinu, objavil v »Hrvatski reviji«.

V teh člankih odkrito propagira ustanovitev hrvatske sovjetske republike. Takole piše: »Na sestanku v Sofiji je bilo govora tudi o nekaterih strateških točkah, ki so na Hrvaškem, Mi smo dali jasno vedeti odgovornim krogom, da bo Hrvatska znala ceniti tako pomoč ... Procesi razkrajanja, tako značilni za današnjo Jugoslavijo, nosijo v sebi novo nevarnost za mir v Evropi. Potrebna je "finlandizacija" Hrvatske, to se pravi, hrvatska republika naj bi živel ob Sovjetski zvezi kakor živi Finska. Mi sprejemamo tak položaj, ker gre za možnost našega preživetja. Hrvatska je pripravljena dati Comeconu (vzhodnoevropski gospodarski trg) svobodno trgovsko cono na Reki, saj je to tudi naš interes, prav tako izkoriščanje dokov v Pulju. Nov proces je v teku in hrvaške množice sprejemajo to pot ...«

Neki Velimir Tomulić, ki skupaj z dr. Jelićem ponuja hrvatskemu narodu novo smer aktivne hrvatske republike, je pa zapisal: »Treba je vztrajati na sovjetski prisotnosti in hrvaških krajih, zlasti v Zagrebu. Poslal sem že pismo sovjetski vladi, v katerem poudarjam željo, naj bi Sovjetska zveza odprla v Zagrebu svoj generalni konzulat za vse hrvaško ozemlje (kar bi pomenilo neke vrste veleposlaništvo za Hrvatsko) in vzporedno z njim še ruski kulturni center. Na ta način bi hrvatsko vprašanje dobilo mednarodno značaj. Sovjeti pa bi bili prisiljeni podpirati ustvaritev kakršne koli oblike hrvatske državnosti, saj bi drugače postali ogroženi sovjetski življenjski interesi.«

Očividno nekateri hrvaški politiki v tujini ne morejo živeti brez tega, da ne bi kolaborirali. Svoj čas Hitler in Mussolini, sedaj mogotci v Moskvi. V slepi strasti, da bi spet Hrvatska postala »nezavisna« kot pod Pavelićem, so jo pripravljali prodati tujcu še preden se je nova država porodila. Brez pristanka ljudstva odločajo

o njegovi usodi. In v tem je zgodovinska krivda takih politikov.

Tudi za Italijo ne more biti vseeno, ali ima na vzhodni meji lojalnega sosedja, kot je zadnje čase Jugoslavija, ali pa sovjetskega velikanja, ki bi gotovo vse storil, da tudi Italija počasi pade pod njegov vpliv. Zato je tem bolj nerazumljivo, da je sedanje italijanska vlada z znano Morovo izjavo spet sprožila vprašanje svoje vzhodne meje, namesto da bi ga v interesu tako Italije kot Jugoslavije dokončno rešila.

S tanki nad delavce

V začetku decembra je Gomulka vlada na Poljskem občutno zvišala cene raznim artiklom osnovne življenjske potrebnosti. Goveje meso se je podražilo za 19 odstotkov, mast za 34 %, čevlji za 25 %, gradbeni material do 68 %. Podražitev je prizadela zlasti družine z nizkimi dohodki. Tedaj se je utrnila iskra upora v Gdansk. Delavci iz ladjedelnic so šli na ulice. Prišlo je do razdeljanj, požigov sedežev komunistične stranke in napadov na razno funkcionarje. Upor se je nato razširil še na baltiški pristanišči Gdinijo in Sčecin.

Vlada je na demonstracije odgovorila s silo. Na ulice je poslala vojsko s tanki in s strojnimi. »Vlada delavcev« je povzročila krvoprelitje, ki je zahtevalo več desetih mrtvih in na stotine ranjencev. Zaman je skušala oblast demonstracije prikazati kot nastop izzivalcev in tepistov. Postalo je očitno, da Gomulka ne uživa več zaupanja. Partijsko vodstvo je zato Gomulko odstavilo od tajništva v stranki. Na njegovo mesto je prišel Edward Gierek, ki je mladost preživel v Belgiji kot sin poljskih rudarjev. Tudi vlada je bila zamenjana. Namesto Cyrankiewiczza je postal ministrski predsednik Piotr Jaroszewicz, šef poljske države pa Jozef Cyrankiewicz, ki je nadomestil maršala Marijana Spichalskoga.

Tako se je neslavno končala doba Vladislava Gomulke, ki je prišel na oblast leta 1956 po izbruhu delavskih nemirov v Poznanju, kateri so bili naperjeni proti sovjetski navzočnosti na Poljskem. Vse je kazalo, da bo Gomulka dal Poljski več svobode, toda upi se niso uresničili. Iz leta v leto je Gomulka postajal bolj ozek in konservativen. Nazadnje je vladal že s popolnoma stalinističnimi metodami.

Zanimivo je bilo zasledovati reakcijo v svobodnem svetu na dogodke na Poljskem. Medtem ko so bili sredi decembra razni protestni nastopi zoper Francov režim, ki je uprizoril v Burgosu proces zoper skupino baskovskih nacionalistov, ki se z vso pravico borijo za avtonomijo svoje dežele, nismo po vsej Italiji zasledili ene same poulične manifestacije zoper nasilje policije, ki je z vročim orožjem šla nad delavce v poljskih mestih. Koliko hrupa zganjajo italijanski levičarji, če italijanska policija v samoohrambi rani le enega demonstranta; v poljskem primeru je prišlo pa le do raznih »obžalovanj« in še ta so bila polna zadrege. Res, kako klavrna je dvoilčnost naših levičarjev!

Krasen koroški večer v Trstu

V nedeljo 20. decembra je imela Slovenska prosveta v Trstu v gosteh brate s Koroške. Povabila je pevski zbor iz St. Vida v Podjuni in predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Reginalda Vospornika. Prireditelj je bila v veliki dvorani Kulturnega doma, Predsednik Slovenske prosvete Marij Maver je v imenu prirediteljev pozdravil goste in v pozdravu naznačil namen srečanja. Potem ko je pozdravil goste s Koroške in jugoslovanskega generalnega konzula Borisa Trampuza, ki se je z gospo udeležil prireditve, škofovega vikarja dr. Lojzeta Škerla, predsednika Ljudskega gibanja dr. Simčiča z gospo in izvoljene slovenske predstavnike, ki so bili navzoči, je Marij Maver nekako takole označil namen prireditve:

Zeleli smo se srečati zaradi tega, da se pogovorimo o zgodovinskih dogodkih, ki so Koroško in Primorsko osvestili pred sto leti, ko so se naši predniki zbirali na taborih. Da se spomnimo dogodkov pred petdesetimi leti, ko je morala zibelka slovenstva — Koroška — prestatiti hudo narodnostno operacijo. Da se spomnimo dogodkov pred petindvajsetimi leti, ko smo se vrnili iz ječ, taborišč in bojišč v požgane in porušene domove ter začeli delati in živeti v boljše dni.

Prišli pa smo danes skupaj tudi zato, da odločno odklonimo sovražne izbruhe posameznikov in skupin, ki so hoteli zavreti razvoj, katerega smo bili deležni na Koroškem in Primorskem, ter nas zopet pahniti v čase sovražstva in narodnostne mržnje.

PROSV. DRUŠTVO REČAN IZ LJES V BENESKI SLOVENIJI

ponovi v nedeljo 10. januarja (po koncertu božičnih pesmi pri Sv. Antonu) v Marijinem domu v Rojanu

NAŠ BOŽIČ

Božično igro v domačem narečju prepletajo izvirne pesmi. — Vabljeni!

Leto 1970 gre h koncu. Če se za trenutek ozremo nazaj, vidimo, da smo prav ob izteku tega leta izgubili nekaj velikih mož. V mislih imamo predvsem dva klasika slovenske besede, pisatelja Franceta Bevka in Stanka Majcna, ter velikega umetniškega ustvarjalca Staneta Severja.

Zamejski Slovenci smo vzljubili knjige Franceta Bevka, ker so nam vlivale moči za časa diktature. Občudovali smo premočrtnost ter plemenito in globoko osebnost Stanka Majcna, čigar smrt je žal preskromno odjeknila v slovenskem prostoru. Navduševali smo se nad igralsko močjo in zavednostjo ter predanostjo, s katero je Stane Sever služil slovenski besedi.

Vsi trije bodo zapisani z velikimi črkami v analih slovenske zgodovine. Naj nam bodo zglede trdnosti in zvestobi in v delu za srečnejšo bodočnost nas vseh.

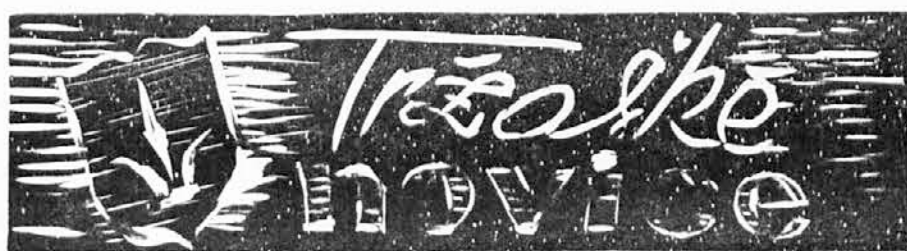
Vrh večera je bil govor dr. Reginalda Vospornika, ki je govoril o položaju koroških Slovencev danes po 50 letih plebscita in po vseh najrazličnejših zagotovitvah in obljubah. Dokaz pa, da našega naroda na severu niso strle krivice in zatiranje, je bila pesem pevskega zbora »Danica« iz St. Vida v Podjuni, ki je pod vodstvom Hanzija Kežarja pel v prvem in drugem delu niz samih koroških pesmi. Izbor pesmi je bil zelo skrben, pevci pa so ga podali z velikim ognjem in notranjo zbranostjo.

Kot pozdrav je bil nastop moškega zbora »Fantje izpod Grmade«, ki je pod vodstvom Ivota Kralja zelo dovršeno zapel

pet pesmi. Goriški pozdrav pa je prinesel pevski zbor »Mirko Filej«, ki je prav tako zapel pet pesmi pod vodstvom Zdravka Klanjščka. Tudi ta zbor je pel izredno ubrano. Tako je bil celotni pevski del na lepi umetniški višini.

Posamezne točke sta lepo povezovala akademika Danilo Pertot in Nataša Sosič. Vmes pa sta brala še pesmi koroških pesnikov Valentina Polanška in Milke Hartmanove akademik Joži Peterlin in letošnja maturantka Ivana Placer.

Večer je zelo uspel. Zaključil se je z družabnim srečanjem pri Furlanu na Repentabru, kjer je pesem donela pozno v večer, na kar so se gostje odpeljali proti Celovcu.

Marijin dom v ul. Risorta

V soboto 19. decembra zvečer smo imeli predavanje dr. Mateja Poštovana o socialnem vprašanju. To vprašanje je del krščanske morale, zato spada v okvir verskih predavanj, ki jih imamo letos na programu. Predavatelj je jasno in natančno razložil, kakšno vlogo imajo sindikati v sedanji družbi, kdaj in v kakšnem obsegu so upravičeni štrajki in kako je treba delati za socialno reformo. Izčrpnemu pre-

davanju je sledila živahna razprava. Na pripombe poslušalcev je predavatelj globlje pojasnil svoje stališče. Bilo je preko 60 udeležencev.

Prihodnje predavanje je na programu v soboto 16. januarja ob 20. uri. Prišel bo iz Ljubljane naš strokovnjak v modroslovju dr. Anton Trstenjak, ki je nam že poznan po mnogih knjigah, ki jih je napisal.

Na božični dan smo imeli priliko gledati in poslušati spevoigro »Slovenski božič«. Besedilo je iz stare slovenske narodne pesmi. Uglasbil pa ga je Matija Tomc. Režirala je igra ga. Stana Oficija, Janko Ban pa je pripravil zbor in soliste. Njima, igralcem in igralkam smo hvaležni za lepo predstavitev. Zeleli bi, da se spevoigra ponovi, da bi jo mogli še enkrat videti. Potem je nastopil »božič«, ki je voščil Marijini družbi, šolskim sestram, skavtom in skavtinjam, kateri imajo sedež v domu ter vsem obiskovalcem naših predstav. Končno je razdelil mnogim darove.

Bazovica

Katoliško prosvetno društvo »Hrast« iz Doberdoba je 13. decembra nastopilo na našem odru z igro »Prisega polnoči«. Igra predočuje življenjsko resnico, da kdor ne zna rabiti pameti, poslušati svoje vesti in imeti dobrega namena v mladosti, bo kasneje delal hudo pokoro zlasti v igri ljubezni. Igra se žalostno konča. Naše občinstvo — žal ne preveč številno — je doživeto sledilo napeti igri in je nagradilo pridne, sposobne in požrtvovalne igralce z obilnim ploskanjem. Tudi scenarija kakor zvočni in svetlobni efekti so bili dobri. Doberdobcem se lepo zahvaljujemo za vrhuno gostovanje in jim voščimo, da bi trdno držali skupaj in uspešno delovali.

20. decembra je glasbena šola Slomškovega doma priredila v kino dvorani svoj drugi javni nastop, da prikaže zlasti delo novincev. Gojencev je sedaj 35, učne moči pa so štiri. Gojenci so združeni v dva ansambla: »Slomšek« (harmonikarji) in »Kondor« (moderna glasbila). Spored nastopa, ki je trajal dve uri, je bil pester. Glasbeni večer je odprl ansambel Slomšek, ki je napolnil do zadnjega kotečka ves oder in je zaigral tri vesele skladbice pod vodstvom gdč. Nadje Udovič. Sledili so novinci pri klavirju ali s harmoniko ter gojenci, ki se učijo klavir že dve leti. Staršem se orosi oko, ko vidijo svoje malčke na odru, kako gotovo in samostojno igrajo svoje skladbice kot prvi sad svojega truda. Otroci pa odhajajo z zadoščanjem in s sklepom, da se bodo pridneje učili. In v tem je koristnost te vrste nastopov.

Glavna teža tega nastopa pa je ležala na ansamblu Kondor in Miramar junior ter na mladinskem zboru Slomšek. Miramar je zaigral zahtevno predigro prvega dejanja iz opere Traviata in Ciganski ples skladatelja Oscheita. Kdor ni gledal na oder, bi ne verjel, da igrajo otroci pod 14. letom. Prepričan bi bil, da so to zreli ljudje. Zaigrali so res odlično. Ansambel Kondor in mladinski zbor sta pa izvajala božične pesmi, naše stare in dve moderni ameriški: Beli božič in Pesem kraljčkov. Zadnja točka sporeda je izzvenela v božično voščilo številnemu občinstvu, ki je hvaležno sprejemalo točko za točko in je zlasti na koncu prireditve z burnim ploskanjem nagradilo prof. Elijano Zajčevo.

Božični koncert v goriški stolnici

Bilo je 30. decembra leta 1951, ko je bil ob vesoljnem svetem letu v goriški stolnici pod vodstvom nepozabnega prof. M. Fileja izveden prvi koncert naših prelepih božičnih pesmi. Ti koncerti so nato postali tradicija in letos na praznik sv. Družine, 27. decembra, je bil tak koncert v okviru Zveze slovenske katoliške prosvete že dvajseti po vrsti.

Ta jubilej je zaslužil, da so prireditelji na letošnji koncert povabili tudi goriškega

Slovenska demokratska zveza v Gorici vošči vsem Slovincem doma in po svetu vesele božične praznike z željo, da bi prinesli vsem miru in sloge. Se posebej izraža trdno upanje, da bo novo leto 1971 pomenilo slovenski narodni skupnosti v Italiji važen mejnik v pozitivnem reševanju vseh njenih problemov in priznanje vseh jezikovnih ter narodnih pravic.

nadškofa msgr. Cocolina. Le-ta se je povabilu rad odzval in dr. K. Humarju, predsedniku ZSKP, poslal sledeče pismo: »Zelo rad se odzovem vabilu in se zanj pristočno zahvaljujem. To bo lepa prilika, da se srečam z verniki in da jim voščim vesele božične praznike ter srečno novo leto.«

Toda žal goriški nadškof svoje namere ni mogel uresničiti. Prav na dan koncerta ga je bolezen vrgla v posteljo. Njegove misli, že spisane, je zato v goriški stolnici prebral dr. Franc Močnik.

Božično slavje — tako se je glasila nadškofova beseda — ni samo trenutek, bogat na lepih čustvih in spominih, temveč je mnogo več: je preveritev naše vere, je začetek nekega novega načina življenja, ki ima za temeljni zakon ljubezen, ki nas združuje, ki nas približuje ubogim in tiستمu delu človeštva, ki živi v vojni, v la-

—jk

Izšle so knjige Gor. Mohorjeve družbe

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV V TRSTU

privedi dvakrat

koncert božičnih pesmi

in sicer:

v nedeljo 3. januarja 1971 ob 15. uri v Spetru v Ben. Sloveniji

in

v nedeljo 10. jan. ob 16. uri v cerkvi sv. Antona Novega v Trstu

Tudi za Marijo je bil narejen stranski oltar, ki bo nekoč dobil svoje mesto, kadar bo cerkev povečana.

Nova spodobna spovednica je poslala v pokoj stari zabojo.

Vso cerkev smo ometali in prebelili.

NOVI KRIZEV POT

Prav posebno dragocena pridobitev je bil lesorezni Puglov križev pot. Vsaka postaja je stala 300 pesov. Vsaka nosi ime družine, ki jo je plačala. Prav za praznik sv. Jožefa leta 1954 je bil novi križev pot blagoslovljen in postavljen. Istočasno je pa tekla nabirka tudi za fatimsko bandero.

V Slovenski vasi so se v Marijinem letu vse družine posvetile Marijinemu Srcu. Toda tudi v farni cerkvi naj bi imela častno mesto slovenska Marija z Brezij. Virantovi so imeli na skrbi sliko brezjanske Marije Pomagaj, ki so jo prinesli s seboj s Koroškega. Slovesno smo jo ustoličili na desni strani oltarja.

EVITA JE UMRLA

Koliko je bila Evita, žena predsednika

Perona, vredna pred Bogom, to je njegova stvar. Narod jo je oboževal kot svetnico.

26. julija 1953 jo je Bog poklical k sebi. Pričelo se je pravo malikovanje ljudstva v njeno čast. V bližini moje cerkve so ji na praznem zemljišču postavili kapelico iz vejevja. Moral sem jim dati sveče, da so jih prižigali pred njeno sliko.

Toda to še ni bilo dovolj. Cela procesija ljudi je prišla pred župnišče. Ko pridem ven, me obstopijo in zahtevajo, da grem z njimi. Hoteli so, da vidim njihovo umetnino in da z njimi tudi molim.

Kaj sem hotel? Zagrabim štolo in blagoslovljeno vodo ter molek. Se nekaj, se spomnim. Pevska knjižica ne bi prišla slabo. Nekateri so imeli skrit namen — to sem dobro vedel — da mi nastavijo kako zanko.

Ko pridem na mesto, pogledam in pravim: »Križa ni. Prinesite križ in ga postavite nad sliko.« Kmalu se to zgodi. Nato začnem z molitvijo rožnega venca. »Vas bom že utrudil,« sem si mislil. Molil sem počasi in svečano. Pri vsaki skrivnosti sem dodal pridigo in petje. Celu uro smo tako molili in peli. Tisti, katerim je bilo prav,

so vztrajali. Ostali so pa zginili drug za drugim...

Ponovno so me klicali še na druge strani, nekateri z dobrim, drugi pa ne s tako dobrim namenom.

Celo to so mi napravili: Tisto nedeljo, ko pogledam na zvonik, vidim, da je na križ privezana črna zastava. To pa spet ne more biti, da bi bil križ nosilec za katero koli zastavo. Križ kraljuje čez vse. Silna je bila zamera in komaj sem dobil nekoga, ki jo je šel snet.

Največ neprilik sem zaradi pokojne Evite imel v Carazi. Ko je bila obletnica njene smrti, so v lokalu peronistične stranke nasproti šole pripravili njen kip, katerega naj bi blagoslovil. Povedal sem jim, da bom prišel, toda ne blagoslovit kipa, temveč k odkritju kipa. Toda naj mi pošljejo avto, da me pripelje.

Ko pridem, me predstavi govornik: »Tu je naš župnik, ki bo blagoslovil kip Evite.«

Jaz pa odgovorim: »Prišel sem na to civilno proslavo odkritja kipa kot predstavnik cerkvene oblasti, zato vas vabim, da po tej končani slovesnosti stopite čez

V nedeljo, 3. januarja bodo v Trstu v gosteh slovenski koroški študentje z igro

DNEVNIK ANE FRANK

Popoldne ob 17^h bodo igrali v Marijinem domu v ul. Risorta 3. Zvečer ob 20^h pa v Marijinem domu pri Sv. Ivanu. Vljudno vabimo Slovence, da si lepo predstavijo ogledajo in da podpro idealne slovenske študente s Koroške. Naj ne gre predstava mimo tržaških študentov!

★ SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU želi vsem zvestim obiskovalcem, dragim prijateljem in neutrudnim sodelavcem, naj se vzdigne zastor za srečno, zadovoljno in uspešno leto 1971.

★ SLOV. KARIT. DRUŠTVO »SLOKAD« pozdravlja vse, ki so letos letovali v Dragi in zlasti osebu, ki se je tako nesebično žrtvovalo za otroke, voščil uspešno polno novo leto 1971.

★ SLOMSKOV DOM V BAZOVICI se toplo zahvaljuje številnim dobrotnikom za prispevke in jim vošči božjega blagoslova polno novo leto 1971.

★ SLOVENSKE SKAVTINJE V TRSTU želijo vsem članicam, vodstvu in prijateljem skavtskega gibanja blagoslovljeno novo leto 1971.

★ KINO DVORANA BAZOVICA vošči vsem, ki se radi zbirajo k filmskim predstavam srečno novo leto.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 31. dec. 1970 do 9. jan. 1971

Cetrtek: 18.00 Carobna piščalka, serijski film. 18.40 Kralj arene - sovjetski film. 20.50 Dobro leto voščimo.

Petek: 9.20 S starimi pesmi v novo leto. 10.05 Revija na ledu. 11.00 Cirkus brez meja - film. 12.15 Dunaj: Novoletni koncert. 13.30 Garmisch: Novoletna smučarska turneja. 21.45 Moj vohunček - film.

Sobota: 9.15 Dobro leto voščimo. 11.00 Novoletni vrtljak. 12.00 Film za otroke. 14.00 Palček Tom - film. 15.30 Po domače z ansamblom R. Vadnala. 16.00 Hokej: Tekma s klubom »Medveščak« iz Zagreba. 22.45 Nepremagljivi - film.

Nedelja: 11.00 Otroška matineja. 16.30 Festival na ledu. 17.45 Preteklih 365 dni. 18.30 Mestece Peyton - serijski film.

Ponedeljek: 11.45 in 14.15 Slalom za ženske - prenos s Pohorja. 17.40 Lutke. 18.00 Zgodbe o Tuktuju. 20.35 N. Coward: Tema hrastovina - TV drama. 21.25 Ziva dediščina, slamnata streha, pomalane duri.

Torek: 17.50 Otroški spored: Pesmi S. Kosovela in risanka. 18.30 Torkov večer: Samantha Sang v studiu 14. 19.05 Ogenj, ki se ne bo razplamtel. 19.30 Vzgoja za življenje v dvoje. 19.40 Sestava in tehnična izpeljava slovarja. 20.35 Celovečerni film: Joy, uboga dekle. 22.30 Smučarska Fis-a tekmovanja na Pohorju.

Sreda: 12.55 Bischofshofen: Smučarski skoki. 17.55 Carobna piščalka - film. 19.05 Dokumentarni film. 19.20 Po sledih napredka. 21.35 Zgodbe za vas - film. 22.00 Jazz na ekranu.

Cetrtek: 17.45 Veseli tobogan. 18.30 Velika pustolovščina - film. 20.35 A. Marodič: V pasti. 22.10 Bach: Suita št. 2 v h-molu.

Petek: 17.45 A. Lindgren: Erazem in potepuh. 19.00 Leto 1971. 20.35 Stotisoč dolarjev na soncu - film.

Sobota: 16.55 Po domače: Turapoljska svatba. 17.20 Ivanhoe - film. 17.45 Košarka Beograd: Partizan. 19.20 S kamero po svetu: V zelenem srcu Afrike. 20.35 Zabavno glasbena oddaja. 21.40 Svet, v katerem živimo - film. 22.05 Nepremagljivi - film.

cesto v šolo, kjer bo za rajno sveta maša in bomo molili za njen večni pokoj in za božji blagoslov na vsa dobra dela, ki jih je izvršila ali začela.«

Spet je bila zamera huda. Le malo jih je šlo z menoj k maši. Sli so pač tisti, kateri so stvari prav umevali. Organizatorji tistega odkritja kipa so imeli pač druge namene, katere sem jaz videl, preprosti ljudje pa ne. Hoteli so Evito v oči ljudstva napraviti za svetnico.

Kmalu po tistem sem sklical v Carazi sejo cerkvene komisije. Pa so drug za drugim podajali ostavko. Kar bled sem postal od razburjenja. Tega res nisem pričakoval. Pa prvi Diaz, pameten možak: »Gospod, nič naj vam ne bo žal. Saj je boljše, da grede, kot da nam delo ovirajo. Bolje, da smo štirje, ki delamo, kot deset, ki hočejo uganjati politiko.«

Zaradi tega in še podobnih dogodkov pozneje so me peronisti postavili na črno listo. Ni bilo lahko držati ravne črte spričo hudobije in zvijač, ki so vedno bolj prodirale v argentinsko javno življenje.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

106 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Kot edino glasilo v okolici je imelo mnogo možnosti, da se uveljavi. Primerno število oglaševalcev je dalo listu možnost rasti in tako je naš vestnik brez ovir nadaljeval svojo apostolsko nalogo in jo še nadaljuje.

NOTRANJOST CERKVE PRENOVLJENA

Od salezijancev sem prejel v dar več starih oltarjev. Poklical sem Lojzeta Urbanča, finega mizarja. Prav tedaj je bil na obisku tudi njegov brat »Urbančev gospod« iz Tucumana. Izdelala sta res lep oltar s krasnim tabernakljem, katerega sem dobil od župnika cerkve El Socorro. Sv. Jožefu smo napravili tron in prav tako Srcu Jezusovemu in Mariji nad oltarjem.

Proti fašističnemu nasilju

V Sovodnjah v prostorih tamkajšnje občine so se zbrali na skupnem posvetu občinski sveti iz Sovodnj, Števerjana in Doberdoba, da skupno izrazijo svoj odpor proti nedavnim nazadnjaškim izgredom proti Slovincem v naši deželi. Vsi trije župani so, vsak v svojem govoru, izrazili stališča in težnje svoje občine. Tako je govoril sovodnjski župan Češćut, doberdobski župan Jarc in števerjanski župan Klanjšček. Seja se je zaključila z odobritvijo skupne resolucije, katera bo poslana oblastem in časopisom. Resolucija se glasi:

Občinski sveti treh slovenskih občin na Goriškem — Sovodnj, Števerjana in Doberdoba — zbrani na skupni seji na županstvu v Sovodnjah dne 27. dec. 1970: odločno OBSOJAJO nesramne fašistične izgrede in provokacije, ki skušajo v zadnjem času obnoviti nacionalistično mržnjo in ki spominjajo na metode in čase, ki jih je prebivalstvo naših občin dokončno obsodilo in zavrnilo v slavnem osvobodilnem boju;

UGOTAVLJAJO, da taki izpadi fašistov ogrožajo razvoj slovenske skupnosti v Italiji in ovirajo mirno sožitje ter plodno sodelovanje v prijateljskem duhu sosednih republik;

POZDRAVLJAJO enotne protifašistične manifestacije demokratičnih strank, ki so dokazale, da so kljub ideološkim razlikam odločene najti skupen jezik in skupen nastop, kadar gre za obrambo s krvjo in trpljenjem pridobljenih demokratičnih svobod;

ZAHTEVAJJO, da se za nemoten razvoj in za nadaljnje prijateljsko sožitje obeh tu živečih narodnosti ukinejo vsi preživeli fašistični zakoni in sprejmejo vsi tisti zakonski ukrepi, ki so potrebni za pravno ureditev položaja slovenske narodne skupnosti v Italiji;

IZRAZAJJO željo, naj se obisk predsednika sosedne republike Jugoslavije čimprej izvrši za nadaljnjo poglobitev prijateljskega sodelovanja med obema sosednima narodoma, ki naj bosta vnaprej zglede Evrope in svetu, kako se premagujejo težave preteklosti in ustvarja ozračje pravega spoštovanja in sožitja med ljudmi dobre volje.

Predavanje o psihiatriji v Katoliškem domu

V ciklu predavanj »Vprašanja sodobnega človeka in naša stvarnost«, ki jih prireja SKAD v Gorici, je v četrtek 17. decembra govoril dr. Jurij Zalokar, primarij psihiatrične bolnišnice v Begunjah na Gorenjskem o temi »Psihiatrija in naš čas«.

Misijonar Oballa v naši sredi

Iz daljne Tanzanije v vzhodni Afriki je prišel pred božičem na obisk domovine mladi misijonar Ivan Oballa, po rodu beneški Slovenec. V že božično vzdušje nam je prinesel pozdrav naših črnih bratov, ubogih kot božje Detoce v jaslicah in svojo veliko ljubezen do njih.

V soboto 19. decembra je imel svoje predavanje v župnijski dvorani v Števerjanu, dan prej je v sovodnjski cerkvi maševal, nato pa je imel misijonsko predavanje s filmi v občinski sejni dvorani, ki jo je blagohotno dala na razpolago občinska uprava. V nedeljo 20. decembra popoldne je imel isto predavanje v Katoliškem domu, zvečer pa še v štandreški župnijski dvorani.

Vsi, ki so se teh predavanj udeležili, so bili nad njimi navdušeni. Pristrana domačnost in šegavost mladega misijonarja je že po prvih besedah v beneški slovenščini pridobila poslušalce. Navdušenje je raslo od besede do besede, od filma do filma. Mi, ki živimo v velikem udobju, le težko razumemo brezmejno revščino Tanzanijcev, ki pa so vseeno bratje v Kristusu. Krasni barvni filmi, ki jih je sam misijonar Oballa posnel v svojem misijonu, večjem kot vsa Tržaška in Goriška skupaj, so nam marsikaj povedali. Videli smo leve, tigre, hijene pri krvavih pojedinah, krokodile, kače, pa tudi poveljne gazele, slone, precej mršave krave, žirafe in vse mogoče afriško živalstvo v njegovem resničnem in svobodnem življenju.

Barvni filmi so nam nadalje prikazali revno življenje Tanzanijcev, kjer dobesed-

no od lakote umrje 70% otrok. Ljudje so zelo revni. Živijo v kočah iz blata, jedo le enkrat na dan ali pa še tistega ne. Povsod primanjkuje vode, zato so tudi pridelki zaradi stalne suše zelo pičli. Tanzanijci vzamejo vero zelo resno. Dolge dneve hodijo, da pridejo do sv. maše, potem pa zahtevajo, da je tudi sv. maša primerno dolga kot njihova pot do cerkve. Pri sv. maši vsi prejmejo sv. obhajilo.

Ko smo odhajali od misijonarjev predavanje, smo začutili v sebi občutek, da se nam predobro godi in da premalo cenimo žrtve misijonarjev, ki so vse, kar mi cenimo, zavrgli, samo da bi neumrljivim dušam pomagali do zveličanja.

Deželni kongres o filozofiji v Čedadu

Od 6. do 8. decembra se je vršil v Čedadu prvi deželni kongres o filozofiji. Organiziral ga je videmski filozofski krožek »Paolo Venetox«. Na kongresu je sodelovala vrsta zgodovinarjev filozofije, docentov filozofskih disciplin na raznih italijanskih univerzah in drugih strokovnjakov filozofskih ved.

Med drugimi so govorili prof. Fabro z univerze v Perugi o pomenu Heglove filozofije, nato prof. Crescini s tržaške univerze o liku in delu Paola Veneta ter prof. Sciaccia z univerze v Genovi o filozofski resnici. Posamezni predavatelji so nato obdelali še like filozofov Stellingija ter Michaelstедlerja in filologa Ascolija.

Širite „Katoliški glas“

vim. Načrt je že izgotovljen in se predvideva, da se bo lahko začelo z deli nekje v poljetju.

Prebivalci pričakujejo, da bo podjetje Calcisono iz Zagraja kmalu začelo z asfaltiranjem turistične ceste po Sčednem in od dvora čez trg do Oslavja, katero mu je bilo oddano na dražbi 16. septembra. Občinska uprava je že velikokrat intervenirala tudi na Provinci, da bi dela nemudoma začeli.

Pred dnevi je prišel dekret z Računskega dvora, s katerim je bil odobren strošek 17 milijonov lir za ojačenje električne napeljave in zgraditev dveh novih transformatorskih postaj (na Valerišču in na Jazbinah). Občina je o tem takoj obvestila družbo ENEL, naj začne dela kmalu izvrševati.

DAROVJI

Za tiskovni sklad Katol. glasa: Msgr. Salvadori, Trst, 2.000 lir.

Za cerkev v Stojakovem: Blažič Ivan, Gorica, 2.000 lir; Čotar Jože, Opčine, 2.000 lir; Malfatti Fani, Gorica, 2.000 lir; N. N., Gorica, 35.000 lir; E. P. 1.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: namesto cvetja na grob pok. Jožefa Rožič: vdova 5.000 lir, družine Marčelo in Marino Humar ter Tonut 10.000 lir; namesto cvetja na grob pok. Jerneja Hlede: družina Ušaj, Gorica, 5.000, Francka Ciglič, Bukovje, 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družina Ferlat, Gorica 2.000; ga. Franka, Gorica, 2.500 lir.

Za Alojzijevišče: družina Ferlat, Gorica, 2.000; ga. Franka, Gorica, 2.500 lir.

Družina Terpin Franc daruje namesto cvetja na grob pok. Jožefa Rožič iz Števerjana-Valerišče za Alojzijevišče 5.000 lir, v spomin Jerneja Hlede iz Števerjana za Zavod sv. Družine prav tako 5.000 lir.

V spomin pok. Jožefe Budal in družine Nanut daruje Ivana Nanut za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine skupno 2.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3, Trst: L. P. 50.000 lir, Vončina Marija v zahvalo Brezmadežni od 60-letnici sprejema v Marijino družbo 10.000 lir, N. N. 2.500 lir, Francka Turk 2.000 lir, N. N. 10.000 lir, Milenka Medvedič-Lohner iz Avstralije 10 avstralskih funtov; ga. Benedetti 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: v spomin pok. matere sin Pavel Fonda 5.000, ob krstu Monike Kozina 14.000, dr. Degrassi 5.000, Marija Kralj v spomin Jožeta Marc 1.000, ob poroki Vojka Miot in Saše Prižmančič 11.000 lir.

Za šentjakobsko društvo v Trstu so namesto cvetja na grob Petra Suligoja, očeta kaplana Silva pri Sv. Jakobu, darovali za ureditev prostorov društva: Kobal Ljudmila 20.000, Vekjet Dalka 10.000, N. Pavšič 5.000, Skok Viktorija 5.000, N. N. 10.000, Vrh Marija 5.000, Bric Ljudmila 1.000, Kaluža 5.000, Carli Marija 500, Peršolja Jožefa 1.000, Marc Ignacij 5.000, šentjakobska 1.000, Valenčič Lidija 5.000 lir. — Vsem darovalcem in dobrotnikom našega novega društva Bog povrni ter moja srčna zahvala in molitev. *Silvo Suligoj, kaplan*

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Zasedanje odbora za obrambo ogroženih jezikov in kultur. V dneh 2. in 3. januarja bo v Trstu zasedal zvezni odbor za etnično-lingvistične skupnosti in za deželno kulturo v Italiji. Podano bo tudi poročilo o položaju slovenske narodne skupnosti v Furlaniji-Juljski Benečiji. Začetek bo v soboto 2. januarja ob 16.30 v prostorih Slovenske prosvetne zveze, ul. Geppa 9.

Slov. gledališče iz Trsta bo v nedeljo 3. januarja 1971 ob 17. uri nastopilo v prosvetni dvorani »Igo Gruden« v Nabrežini z burko Jake Stoke »Moč uniforme«.

Prošnja. Ob »Koroškem večeru« v nedeljo 20. decembra v Kulturnem domu v Trstu so mi v garderobi zamenjali klobuk. Tisti gospod, ki je pomotoma vzel moj klobuk, naj telefonira na št. 734853, Trst, E. P.

V kino dvorani Bazovica bodo v prihodnjih dneh predvajani sledeči filmi: *Novo leto:* »Ciccio odpušča, jaz pa ne«. *Smeha za celo leto.* — *Nedelja 3. januarja:* »Teci, človek, teci«. *Zivahan, napet film,* ki bo vsč mladini. — *Sv. Trije kralji:* »Telemarkovi junaki«. *Drama v čudovitih barvah in pokrajinah.* — *Nedelja 10. jan.:* »Požig Moskve«. — *2. del filma* *Vojna in mir* po istoimenski Tolstojevi knjigi. — *Predstave* prično vedno ob 17. uri. Vsak film se predvaja dvakrat.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 31. dec. 1970 do 9. jan. 1971

Cetrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Družinski obzornik. 13.30 Glasba po željah. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.30 Najboljše popevke leta. 21.00-24.00 Silvestrov ples po želji poslušavcev.

Petek: 8.30 S prijetno glasbo v novo leto. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Franck: Koral v a-molu za orgle. Igra prof. H. Bergant. 10.00 Revija godal. 10.40 Za veselo razpoloženje. 11.00 Vivaldi-Malipierova pred.: Štirje letni časi, za violino, godala in čembalo. 11.45 Božične pesmi. 12.10 Kaj pričakujem od novega leta - drobne želje velikih in malih. 12.25 in 13.30 Glasba po željah. 15.30 Ljudske pesmi. 15.30 Britten: Angleške ljudske pesmi za tenor in orkester. 15.40 Pet ljudskih pesmi iz Beneške Slovenije za tenor in komorni orkester. 16.00 T. Curk: »Prvo popisovanje«. Radijska igra. 16.40 Plesna čajanka. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi, pripravlja J. Ban. 18.15 Prijljubljene melodije. 18.40 Otroški zbori in solisti. 19.10 »Pratika« Valentina Vodnika. Spremna beseda M. Jevnikarja. 19.20 Ženski vokalni kvartet. 20.45 Koncert operne glasbe. 21.45 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 N. Kuret: Ljudska verovanja in vraže. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetni odlomki. 17.20 Ščepce poezije. 17.30 Za mlade poslušavce: Sobotni sestanek. 17.50 Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Po družtvih in krožkih: Prosvetno društvo v Standrežu. 19.25 Zbor »T. Tomšič« iz Ljubljane. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 Nenavadne in skrivnostne zgodbe. A. Marodič: »Sorim«. Izvajaja Radijski oder.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za čembalo. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Heči Črna gusarja.« Prvi del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 V. Calvino: »Ko pride don Gonzalos«. Komedia v treh dejanjih. 17.30 Revija zborovskega petja. 3. del koncerta Zveze cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 19.15 Zbor »Julia« iz Trsta. 21.00 Kulturni odmevi. **Torek:** 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojo. 19.10 Novele V. Bartola (1) »Nesrečni ljubimec«. 19.25 Zbor »L. Bratuž« iz Gorice. 20.30 Ravel: »Otrok in njegov začarani svet«, opera v dveh delih. 21.30 Večerne melodije.

Sreda: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za kitaro. 11.00 Igra Trio Lorenz. 11.15 J. Komac: »Čudni popotniki«. Mladinska radijska igra. 11.45 Pesmi o Božiču in sv. Treh kraljih. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Molière: »Zdravnik po sili«. Komedia v treh dejanjih. 17.00 V valčkovem ritmu. 18.30 Sopranistka Ljuba Berce Košuta, na orgle igra prof. H. Mamolo. 19.10 »K Jezušku so prišli« - polkonitve Treh Modrih v slovenski poeziji. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.30 Simfonični koncert.

Cetrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Po družtvih in krožkih: Prosvetno društvo v Standrežu. 13.30 Glasba po željah. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.30 W. Shakespeare: »Romeo in Julija«.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 12.10 Nauk o zdravilih. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Govorimo o glasbi. Pripravlja J. Ban. 19.10 Problemi Krasa: (1) F. Leban: »Pripispek k najstarejši zgodovini Krasa«. 19.25 Moški vokalni kvartet, ki ga vodi prof. Mamolo. 20.45 Koncert operne glasbe. 21.45 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 N. Kuret: Ljudska verovanja in vraže. »Pogled v prihodnost«. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetni odlomki. 16.30 »Pod svobodnim soncem«. Prvi del. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 17.30 Za mlade poslušavce: Sobotni sestanek. 17.50 Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Otroški zbor iz Lesc na Gorenjskem. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 D. Cuttin: Spomini iz preteklosti: »Moj katehet«.

Sveti misijon v Medani

Sredi decembra se je vršil v Medani v Brdih sv. misijon, ki sta ga vodila salezijanca gg. Zerjal in dr. Jenko. Obisk je bil izredno velik in zaključek v nedeljo popoldne zelo slovesen ob udeležbi domačinov in ljudi iz okoliških vasi. Ganljivo je bilo slovo misijonarjev kot tudi slovo otroka, fanta in družinskega očeta od misijonarjev v imenu vseh udeležencev. Medani, ki je v teh dneh tako globoko duhovno zaživela želimo, da bi bogati sadovi misijona ostali in bi dozorili v kak duhovniški poklic, saj je Medana v preteklosti dala kar lepo število duhovnikov.

ZA KMETOVALCE

Sedaj zdravimo luknjičavost in kodravost na breskvah

Ko nastopi poletje, prihajajo številna vprašanja, kako se zatira luknjičavost in kodravost na breskvah. Takrat namreč postanejo znaki teh bolezni očitni. Listi so preluknjani kot prestreljeni (luknjičavost - la gomma) ali pa se zvijejo in dobijo blazinaste mesnate izrastke (kodravost - la bolla). Rastlina hira in pridelek je slab. Če poleti škropimo proti tem boleznim, bomo samo ustavili širjenje bolezni, do čim oboleli listi ostanejo trajno poškodovani. Najbolj primeren čas za zatiranje luknjičavosti in kodravosti je pozimi. Prvič škropimo v decembru, drugič pa konec zime, preden se odprejo očesa. V ta namen rabimo sredstva, ki vsebujejo Ziram ali TMTD ali Captan. Če opazimo na vejah kaparje ali ščitaste uši (cocciniglie) jih škropimo z belim oljem, kateremu je priimek Parathion. Prav tako škropimo tudi ostalo koščišasto sadno drevje kot marelice, mandlje, češplje, le za češnje rajši rabimo 2% apneno-bakreno brozgo ali 1% bakreni oksiklorid.

Inž. Janko Košir

ŠPORT

Odbojka. - Kmalu se bodo začela na Goriškem razna odbojkarska prvenstva, na katerih bodo sodelovala tudi slovenska moštva. Člani S.Z. Olympia se že pridno pripravljajo. Vendar pa je treba udeležbo in treninge še povečati. Predvsem mladinci (Juniores in Ragazzi) so nujno vabljeni, seveda pa tudi igralci »Serie D«! Treningi so vsak ponedeljek in sredo od 20.30 do 22.30 ter vsako soboto od 17. do 20. ure, vedno v telovadnici Industrijskega zavoda »Galilei« v ul. Puccini.

Vsi igralci morajo iti na zdravniški pregled, ki je vsak dan, razen ob sredo in sobotah, od 17-18,15 v ambulatoriju dr. Fabbro, ul. Roma št. 2 (nad barom Ferrigo). K treningom so vabljeni tudi taki, ki bi radi začeli igrati odbojko.

DIJAKI SLOVENSKE GIMNAZIJE V CELOVCU

bodo gostovali na Goriškem z igro

ANA FRANK

Igra je prirejena po avtobiografskem dnevniku judovskega dekleta Ane Frank, ki je s starši živela na Nizozemskem, dokler ni bilo odvedeno v nacistično taborišče, kjer je postalo žrtev Hitlerjevih metod za uničenje judovskega življa.

Pretpretljivo igro bodo koroški dijaki podali trikrat in sicer:

v **Doberdobo** v torek 5. januarja ob 20. uri v župnijski dvorani;

v **Katol. domu v Gorici** v sredo 6. januarja (praznik sv. Treh Kraljev) ob 16. uri;

v **Standrežu** v farni dvorani istega dne ob 20. uri.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage matere in sestri

Marije Ražem vd. Fonda

ki nas je zapustila 5. decembra letos, se prav toplo zahvaljujejo za udeležbo pri pogrebu in za izražena sožalja

sestre, hčerki in sin ter vnuki

Bazovica-Trst, 25. decembra 1970

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 89% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo